

Oltar v gimnazijski kapeli v Kranju.

Naslov tega spisa namreč kaže, kaj imam v mislih.

L. 1897. je prinesel „Dom in svet“ v svoji 20. številki podoben in kratek popis nove gimnazije, ki se zove od 2. grudna l. 1898. naprej „C. kr. cesarja Franca Jožefa gimnazija“. Ker je imela kapela ta čas samo zunanji obod, omenjal sem jo le memogredé, a sedaj, ko je dodelana in za prvo potrebo tudi popoljno okrašena, objavljam tukaj nekaj vrstic o njej v prijazni in hvaležni spomin mnogim njenim dobrotnikom, posebno tistim, ki si je še niso mogli ogledati.

Ko se je snovala gimnazija na sedanjem, od mestnih cerkva precéj oddaljenem prostoru, sprožila se je misel, da bi bilo dobro sezidati tudi posebno dijaško kapelo. Glavno vprašanje je bilo, kako naj uresničimo lepo misel. Na kako gmotno podporo od mestne

občine nismo mogli misliti, ker so bili troški za gimnazijo ogromni. Zato smo izkušali vzbuditi zanimanje za svoje podjetje pri zasebnikih. Nismo se varali. Dobrodelni prispevki so prihajali od raznih strani, in zaupno smo gledali v bodočnost.

L. 1897. se je že dvigala kapela z gimnazijo vred. Stoji na južnem krilu gimnazije nad telovadnico in zavzema prvo in drugo nadstropje. Z dvorišča vodi vanjo poseben vhod po kamenitih stopnicah. Obliko čveterokotnika ima, dolga je 20.60 m, široka 9.70 m in visoka 9 m. — Prostora je torej dovolj za kakih 500 dijakov, za silo tudi za večje število, ker se vzdiguje nad vhodom lep in velik pevski kor.

Notranjščina je jako svetla, ker je na južni strani pet in na severni čvetero po 5 m visokih oken; razven tega razsvetljuje še jedno manjše okno od severa kor in drugo stopnice.

Postavila jo je, kakor vse drugo poslopje, kranjska stavbenadružba.

Stavbeni stroški so znašali 8900 gld., za najpotrebnejšo notranjo opravilo smo izdali do sedaj nad 2700 gld., torej vsega že 11.600 gld.

Najprej smo preskrbeli menzo in portatile z dovoljenjem, da smemo obhajati v njej božjo službo začéni s šolskim letom 1897./1898.

Prva sv. maša se je opravila v kapeli dné 26. kimovca l. 1897. za dobrotnike.

Naslednjega leta 1898. je bila dodelana; strop in stranske stene so dobile praznično obleko s preprostim, a vkusnim slikanjem; zapadna stran pa, največji kras, oltar v renesanškem slogu. Izdelan je skrbno in spretno iz hrastovega lesa, bogato pozlačen in polihromiran. Kipi sv. Jožefa, svetega Alojzija in angelov gotovo nič ne zastajajo za tirolskimi izdelki, ki jih opazujemo po nekaterih cer-